

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9So/265/2015
Identifikačné číslo spisu: 3015200088
Dátum vydania rozhodnutia: 26.07.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:3015200088.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: Q. B., bytom XXX XX O., M. R. V. XX, právne zast. JUDr. Jánom Váškom, advokátom, so sídlom v Prievidzi, Podjavorinskej 3, proti odporkyňi: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29.augusta č. 8, Bratislava, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 12Sd/21/2015-33 z 10. septembra 2015 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 12Sd/21/2015-33 zo dňa 10. septembra 2015 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie a rozhodnutie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trenčíne rozsudkom č. k. 12Sd/21/2015-33 zo dňa 10. septembra 2015 potvrdil rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 15. októbra 2014. Týmto rozhodnutím odporkyňa priznala navrhovateľovi invalidný dôchodok podľa § 70 ods. 1, § 274 a § 82 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení vo výške 310,60 eur mesačne od 05. apríla 2014 pre 50 % mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Krajský súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že vychádzal z posudku posudkového lekára Sociálnej poisťovne, pobočka Prievidza z 09. septembra 2014, 04. decembra 2014 a z posudku posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredie, v Nitre dňa 27. januára 2017, pretože títo posudkoví lekári dostatočne a presvedčivo odôvodnili, prečo je navrhovateľ invalidný podľa ustanovenia § 71 od. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 50 %, s dátumom vzniku invalidity dňom 5. apríla 2014. Dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie odporkyne je vecne správne a zákonné a konštatoval, že navrhovateľ v konaní o opravnom prostriedku predloženými lekáorskými listinnými dôkazmi (najmä odbornými lekáorskými nálezmi) nepreukázal, že jeho zdravotný stav odôvodňuje vyššiu mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou alebo zmenu dátumu vzniku invalidity.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom uviedol, že rozhodnutie odporkyne je nepreskúmateľné, pretože nie je faktami podložené a riadne odôvodnené rozhodnutie posudkových lekárov priznať mu 50% a nie vyššiu mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú

činnosť. Namietal, že jeho ochorenia sú objektívne zdokumentované odbornými lekármi, zhoršujú sa a napriek tomu posudkoví lekári ich posudzovali neobjektívne a krajský súd ich názory celkom bezdôvodne akceptoval. Tvrdil, že odporkyňa mu mala priznať pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť na hornej hranici rozpätia, t. j. 50 % a zvýšenie o 10% za ďalšie ochorenia. Postup odporkyne označil za v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky a Európskym dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Namietal tiež neobjektívne rozhodovanie posudkových lekárov, pretože sú zamestnancami odporkyne a možno mať preto vážne pochybnosti o ich objektívnosti. Poukazoval tiež na konkrétne právne veci iných žiadateľov o invalidný dôchodok a navrhol, aby sa súd s rozhodnutiami, ktoré uviedol oboznámil, resp. si dal tieto spisy pripojiť ako dôkaz. Trval na tom, že invalidný dôchodok mu mal byť priznaný po prehodnotení jeho zdravotného stavu spätne tri roky odo dňa jeho žiadosti a s vyššou mierou poklesu, než mu bola priznaná.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhla rozsudok krajského súdu potvrdiť ako vecne správny, keďže navrhovateľ v konaní nepreukázal, že by jeho zdravotný stav bol zhoršený v rozsahu odôvodňujúcim vznik invalidity od skoršieho dátumu ako zhodne stanovili posudkoví lekári.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“). Podľa § 492 ods. 1 S.s.p. konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, začaté pred dňom účinnosti tohto zákona (pred 1. júlom 2016), sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu a dospel k záveru, že odvolaniu je potrebné vyhovieť.

Podľa § 157 ods. 2 O. s. p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Štruktúra odôvodnenia rozsudku je v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. Ak súd pri odôvodňovaní rozsudku nepostupuje spôsobom, ktorý záväzne určuje § 157 ods. 2 O. s. p., dochádza nielen k tomu, že rozsudok je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov alebo pre ich nezrozumiteľnosť (dôvod na zrušenie v odvolacom konaní), ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom. Odôvodnenie rozhodnutí dovoľuje účastníkom konania posúdiť, ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné procesné predpisy a akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodovaní o veci samej. Riadne odôvodnenie rozhodnutia súdu tvorí súčasť spravodlivého súdneho procesu a zodpovedá základnému právu na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. II. ÚS 6/03 z 13. marca 2003).

Nemožno povedať, že by krajský súd v intenciách vyššie citovaného ustanovenia postupoval. V odôvodnení svojho rozsudku popísal obsah napadnutého rozhodnutia odporkyne, obsah vyjadrení účastníkov v priebehu súdneho konania a tiež závery posudkových lekárov. Uviedol, že zhodnotil skutočnosti a príslušné zákonné ustanovenia a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie odporkyne je vecne správne a zákonné, z dôvodu ktorého ho potvrdil podľa § 250q ods. 2 O.s.p., nakoľko mal za to, že posudkoví lekári dostatočne a presvedčivo odôvodnili 50% mieru poklesu schopnosti navrhovateľa vykonávať zárobkovú činnosť s dátumom vzniku invalidity 05. apríla 2014. Konštatoval, že navrhovateľ nepreukázal vyššiu mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a ani iný dátum vzniku invalidity.

V odôvodnení rozsudku však absentuje vysvetlenie krajského súdu, ako vec sám právne posúdil (vyložil) z hľadiska relevantných ustanovení zákona a ktoré požiadavky navrhovateľa a z akých dôvodov považoval za nedôvodné. Úlohou súdu v konaní podľa tretej hlavy piatej časti O. s. p. je preskúmať

rozhodnutie správneho orgánu a vysporiadať sa tak s požiadavkami navrhovateľa v opravnom prostriedku ako aj s právnou argumentáciou odporkyne v preskúvanom rozhodnutí. Sám musí jasne a presvedčivo vysvetliť, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ako vec právne posúdil, teda akými úvahami sa riadil pri posudzovaní veci a či rozhodnutie a postup odporkyne v medziach opravného prostriedku sú v súlade so zákonom. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé (§ 157 ods. 2 v spojení s § 250j a § 250l ods. 2 O. s. p.).

Krajský súd sa nevysporiadal s námietkou navrhovateľa, že mu mala byť priznaná miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť vo výške 50% a táto mala byť navýšená pre ostatné ochorenia o ďalších 10%, keďže žiadnym spôsobom nevysvetlil prečo, z akých dôvodov a s poukazom na ktoré skutočnosti mal za správne, keď posudkoví lekári mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť stanovili u navrhovateľa na 40%, ktorú navýšili o 10 % pre ostatné ochorenia. Opomenul tiež vyjadriť sa k požiadavke navrhovateľa, aby mu bol invalidný dôchodok priznaný spätne tri roky odo dňa jeho žiadosti, tvrdiac že už v tomto období splňal podmienky pre priznanie invalidného dôchodku. Nedostatok dôvodov rozhodnutia súdu prvého stupňa nie je možné nahradiť v odvolacom konaní.

Absentujúce právne zdôvodnenie rozhodnutia krajského súdu má za následok jeho nezrozumiteľnosť a nepreskúmateľnosť. Odvolací súd preto rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O. s. p. v spojení s § 250l ods. 2 a § 221 ods. 1 písm. f) a ods. 2 O. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V novom rozhodnutí krajský súd znovu rozhodne aj o náhrade trov konania, vrátane trov konania odvolacieho (§ 224 ods. 3 v spojení s § 246c ods.1 veta prvá O. s. p.). Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.